

Kommissionens beslutning

af 17.12.2002

om en fusions forenelighed med fællesmarkedet og EØS-aftalen

(Sag nr. COMP/M.2822 - EnBW /ENI /GVS)

(Kun den engelske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, særlig artikel 57, stk. 2, litra a),

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 4069/89 af 21. december 1989 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser¹, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1310/97², særlig artikel 8, stk. 2, og artikel 22, stk. 3,

under henvisning til Kommissionens beslutning af 16. september 2002 om at indlede en procedure i denne sag,

under henvisning til udtalelse fra Det Rådgivende Udvalg for Fusioner og Virksomhedsovertagelser³,

under henvisning til høringskonsulentens endelige rapport i den foreliggende sag⁴, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 4 i forordning (EØF) nr. 4064/89 ("fusionsforordningen") anmeldte den tyske virksomhed Energie Baden-Württemberg AG ("EnBW") og den italienske virksomhed ENI S.p.A. ("ENI") den 14. august 2002 en planlagt fusion, hvorved de erhverver fælles kontrol over den tyske virksomhed Gasversorgung Süddeutschland GmbH ("GVS") gennem køb af aktier.

¹ EFT L 395 af 30.12.1989, s. 1; berigtiget i EFT L 257 af 21.9.1990, s. 13.

² EFT L 180 af 9.7.1997, s. 1.

³ EFT C af , s. .

⁴ ...

- (2) Efter undersøgelse af anmeldelsen har Kommissionen konkluderet, at den anmeldte transaktion falder ind under fusionsforordningen og rejser alvorlig tvivl om, hvorvidt den er forenelig med fællesmarkedet. Den 16. september 2002 besluttede Kommissionen derfor at indlede proceduren efter fusionsforordningens artikel 6, stk. 1, litra c), og EØS-aftalens artikel 57.
- (3) Det rådgivende udvalg behandlede forslaget til denne beslutning den 6. december 2002.

I. PARTERNE OG TRANSAKTIONEN

- (4) EnBW driver virksomhed på elektricitetsområdet og inden for produktion, transport, distribution og levering af gas, handel med gas samt fjernvarmeforsyning. Selskabet opererer også inden for telekommunikation og genvinding af affald. Før liberaliseringen af det tyske elmarked var EnBW's aktiviteter koncentreret om Sydvesttyskland (især delstaten Baden-Württemberg). Efter liberaliseringen udvidede EnBW dog nogle af sine aktiviteter til at være landsdækkende (f.eks. "Yello"-elektricitet, der hovedsagelig tilbydes private husholdninger). Med hensyn til gas, distribuerer EnBW gas på lokalt plan til de endelige forbrugere og til andre distributører gennem sine datterselskaber.
- (5) EnBW ejes af Electricité de France ("EDF") og Zweckverband Oberschwäbische Elektrizitätswerke ("OEW")⁵. EDF er fuldstændig statsejet og beskæftiger sig med alle områder af levering og transport af elektricitet i Frankrig. EDF er den nationale netoperatør, men driver ikke virksomhed inden for produktion eller levering af gas. EDF ejer indirekte 34,5 % af aktierne i EnBW. OEW er en sammenslutning af ni distrikter (Landkreise) i Sydvesttyskland med det hovedformål at besidde aktier i selskaber inden for energisektoren. Den ejer 34,5 % af aktierne i EnBW gennem sit helejede datterselskab OEW Beteiligungsgesellschaft mbH.
- (6) ENI driver virksomhed inden for efterforskning og produktion af olie og naturgas på verdensplan. Selskabet ENI producerer gas i Italien, Nordsøen, Egypten, Nigeria, Kasakhstan og Libyen. Desuden køber det gas hos Sonatrach, Gasunie, Gazprom/Gazexport, Nigeria LNG og en række norske gasproducenter. ENI driver også virksomhed inden for levering, transport, oplagring og distribution af naturgas samt handel med naturgas. ENI har aktier i selskaber med transportkapacitet, som driver de transnationale naturgasledninger i Tyskland, Østrig, Schweiz og Tunesien samt søledningerne i Middelhavet fra Tunesien til Italien, i Sortehavet fra Rusland til Tyrkiet og i Nordsøen fra Det Forenede Kongerige til Belgien.
- (7) ENI ejes for øjeblikket af det italienske finansministerium, som har en kontrollerende andel på 30,33 % i selskabets aktiekapital. ENI's øvrige aktier handles frit på børsen.
- (8) GVS' aktiviteter omfatter regional gasdistribution og -transport ved anvendelse og drift af et gastransportsystem (rørledningsnet) i Baden-Württemberg. GVS

⁵ Kommissionens beslutning 2002/164/EF i sag nr. COMP/M.1853 – EDF/EnBW (EFT L 59 af 28.2.2002, s. 1).

leverer fortrinsvis gas til lokale distributionsselskaber. Desuden leverer selskabet gas til to industrianlæg, nemlig Rodia Rhone-Poulenc AG i Freiburg og Badische Stahlwerke AG i Kehl. Sidstnævnte aktivitet udgør ca. 1 % af GVS' omsætning.

- (9) For øjeblikket ejes 26,25 % af aktierne i GVS af MVV RHE AG ("MVV"), 25 % ejes af delstaten Baden-Württemberg, 15,35 % af forskellige lokale myndigheder og 33,4 % af Neckarwerke Stuttgart AG ("NWS"), der kontrolleres af EnBW. MVV, delstaten Baden-Württemberg, NWS og nogle af de lokale myndigheder, som tilsammen ejer 95,62 % af aktierne i GVS, har besluttet at sælge deres aktier. To lokale myndigheder vil fortsat være aktionærer i GVS med en samlet andel på 4,38 %. EnBW og ENI (sidstnævnte gennem sit helejede datterselskab Società Nazionale Metanodotti ("SNAM")) vil erhverve 95,62 % af aktierne i GVS. Når transaktionen er gennemført, vil de anmeldende parter benytte GVS som deres vigtigste gasdistributionskanal i og uden for delstaten Baden-Württemberg.

II. FUSION

- (10) Ved den anmeldte transaktion vil EnBW og ENI erhverve fælles kontrol med GVS. EnBW og ENI (gennem sit helejede datterselskab SNAM) vil via joint venture-selskabet NewCo, hvori de hver ejer 50 %, erhverve alle aktier i GVS og derved opnå kontrol over selskabet. Da NewCo kun bliver holdingselskab for parternes aktier i GVS, vil transaktionen indirekte medføre, at parterne erhverver fælles kontrol med GVS. Alle større strategiske beslutninger i NewCo og GVS vil skulle godkendes af EnBW og SNAM, og de to moderselskaber vil få samme rettigheder med hensyn til udpegelse af joint venture-selskabets ledelsesorganer. EnBW og SNAM vil derfor erhverve fælles kontrol med GVS gennem NewCo.
- (11) Den planlagte transaktion er derfor en fusion som omhandlet i fusionsforordningens artikel 3, stk. 1, litra b).

III. FÆLLESSKABSDIMENSION

- (12) EDF (herunder EnBW), ENI og GVS har en samlet omsætning på verdensplan på over 5 mia. EUR (EDF: 40 700 mio. EUR i 2001, ENI: 48 900 mio. EUR i 2001 og GVS: 1 734 mio. EUR i 2001). EDF, ENI og GVS har en samlet omsætning i Fællesskabet på over 250 mio. EUR (EDF: 36 600 mio. EUR i 2001, ENI: 36 200 mio. EUR i 2001 og GVS: 1 704 mio. EUR i 2001). EDF (herunder EnBW), GVS og ENI har over to tredjedele af deres omsætning på fællesskabsplan i henholdsvis Frankrig, Tyskland og Italien. Den anmeldte transaktion er derfor af fællesskabsdimension som omhandlet i fusionsforordningens artikel 1, stk. 2.

IV. DE RELEVANTE MARKEDER

A. Det relevante produktmarked

- (13) I Tyskland findes der som følge af den historiske udvikling to typer gasselskaber, nemlig virksomheder, der køber gas hos gasproducenter i Fællesskabet og i tredjelande og transporterer den over lange afstande gennem højtryksledninger, og regionale forsyningsselskaber, der transporterer gas over korte afstande via

middel- og lavtryksledninger. I sagerne Exxon/Mobile⁶ og Veba/Viag⁷ konkluderede Kommissionen, at virksomheder, der transporterer gas over henholdsvis lange og korte afstande opererer på forskellige markeder i Tyskland.

Regionale gasleverancer er det relevante produktmarked

- (14) GVS' virksomhed omfatter regional gasdistribution og -transport ved anvendelse og drift af et gastransportsystem (rørledningsnet) i Baden-Württemberg. GVS leverer fortrinsvis gas til lokale distributionsselskaber. Regionale gasleverancer er derfor det relevante produktmarked, hvor GVS opererer.
- (15) Som beskrevet nærmere i betragtning nr. 20 viste Kommissionens undersøgelse, at store erhvervs-kunder og kommunale værker ("Stadtwerke") normalt indgår leveringskontrakter med gasselskaber i deres respektive områder. Det betyder, at det regionale salg (i tidligere beslutninger⁸ omtalt som transport over korte afstande)⁹ fortsat må betragtes som et særskilt produktmarked. Nedenstående vurdering vil fokusere på det marked, der er afgrænset således.

B. Det relevante geografiske marked

- (16) I sagerne Exxon/Mobile¹⁰ og Veba/Viag¹¹ lod Kommissionen det spørgsmål stå åbent, om gasmarkederne i Tyskland var regionale, dvs. begrænset til den tidligere områdeopdeling, eller nationale.

1. De anmeldende parter fremfører, at gasmarkedet er nationalt.

- (17) De anmeldende parter er af den opfattelse, at gasmarkederne er nationale, fordi distributionen traditionelt har været tilrettelagt stort set på nationalt grundlag gennem nationale eller regionale operatører. Dette støttes af, at tredjepartsadgangen er fastsat på nationalt grundlag, hvilket endda gør det muligt for andre regionale gasleverandører at levere gas til kunder i områder, hvor den pågældende leverandør ikke har noget fysisk net.
- (18) Med hensyn til Kommissionens vurdering i Exxon/Mobile og Veba/Viag mener de anmeldende parter, at det regionale marked, der blev afgrænset i disse beslutninger, skyldtes de gældende regler på det pågældende tidspunkt, som var baseret på aftalen "Verbändevereinbarung Erdgas I" ("VV I")¹², og som ikke gav nye gasleverandører tilstrækkelig mulighed for at konkurrere effektivt med de eksisterende virksomheder på markedet i de forskellige områder. Imidlertid

⁶ Kommissionens beslutning af 29.9.1999, sag nr. IV/M.1383 – Exxon/Mobil, nr. 48 ff., 111.

⁷ Kommissionens beslutning 2001/519/EF i sag nr. COMP/M.1673 – Veba/Viag, EFT L 188 af 10.7.2001, s. 1, nr. 186.

⁸ Kommissionens beslutning af 29.9.1999, sag nr. IV/M.1383 – Exxon/Mobil, nr. 48 ff., 111; Kommissionens beslutning 2001/519/EF i sag nr. COMP/M.1673 – Veba/Viag, EFT L 188 af 10.7.2001, s. 1, nr. 186.

⁹ Af hensyn til den terminologiske klarhed anvendes dette udtryk ikke i denne beslutning, da den berørte virksomhed ikke drejer sig om transport, men om salg.

¹⁰ Nr. 152.

¹¹ Nr. 186.

¹² VV I blev undertegnet den 4. juli 2000.

indgik de relevante erhvervsorganisationer "Verbändevereinbarung Erdgas II" ("VV II") den 3. maj 2002. Denne aftale trådte i kraft den 1. oktober 2002 og gælder indtil den 20. september 2003.

- (19) Parterne påpeger, at der med VV II vil blive anvendt et ensartet prissystem på regional og national transmission. Prisen beregnes efter det anvendte antal transmissionsmetoder og disses karakteristika. Parterne mener derfor, at gasmarkederne skal betragtes som nationale som følge af VV II's konkurrencefremmende virkninger.

2. Undersøgelsen viste, at markedet for regionale gasleverancer stadig er regionalt, og sandsynligvis fortsat vil være det i fremtiden.

2.1 På nuværende tidspunkt får de fleste kunder stadig gas leveret af selskaber, der driver virksomhed i områder efter den tidligere opdeling, nemlig delstaterne.

- (20) Kommissionens undersøgelse bekræftede ikke parternes påstand om, at gasmarkederne skal betragtes som nationale. Den viste, at store erhvervs kunder og kommunale værker ("Stadtwerke") i vid udstrækning indgik leveringskontrakter med gasleverandører i deres respektive områder, dvs. på delstatsniveau, f.eks. i delstaten Baden-Württemberg, Bayern, Hessen, Rheinland-Pfalz og Nordrhein-Westfalen. Dette svarer til den tidligere områdeopdeling af gasmarkederne, som senere blev forbudt på grund af liberaliseringen af gassektoren.

- (21) Desuden er det kun meget få kunder, der betragter anvendelsen af spotmarkederne som en rentabel alternativ leveringskilde. De mener, at spotmarkederne er uegnede til opkøb af betydelige mængder på grund af de typisk kortfristede leveringskontrakter og de små mængder, der er til rådighed. Mange kommunale værker har heller ingen erfaringer med at administrere fornyelse af spotindkøb og -leverancer på et kontinuerligt grundlag for at opnå permanent gasforsyningsikkerhed. Spotmarkedsleverancer er derfor ikke for øjeblikket nogen almindelig metode til indkøb af gas uden for det pågældende område.

2.2 Som følge af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/30/EF af 22. juni 1998 om fælles regler for det indre marked for naturgas¹³ begyndte Tyskland at liberalisere gassektoren gennem aftaler: Verbändevereinbarung Erdgas I (VV I), der senere blev ændret ved Verbändevereinbarung Erdgas II (VV II).

- (22) VV I og VV II er aftaler mellem fire tyske brancheforeninger¹⁴ med det formål at udmønte principperne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/30/EF af 22. juni 1998 i praksis¹⁵. De nuværende forsyningsforhold er ganske vist stadig baseret på reglerne i VV I, da VV II først trådte i kraft den 1. oktober 2002, men

¹³ EFT L 204 af 21.7.1998, s. 1.

¹⁴ Bundesverband der Deutschen Industrie e.V.; Verband der Industriellen Energie- und Kraftwirtschaft e.V.; Bundesverband der deutschen Gas- und Wasserwirtschaft e.V.; Verband kommunaler Unternehmen e.V.

¹⁵ Disse principper omfatter især frit leverandørvalg, netværksadgang og regnskabsmæssig adskillelse.

reglerne i VV II er ikke væsentligt anderledes end reglerne i VV I. VV II ændrer således ikke begrebet afstandsrelaterede tariffer, som allerede blev fastlagt i VV I. De væsentligste forskelle mellem VV I og VV II ligger hovedsagelig i følgende to forhold: en ny model for netadgang ("Punktzahlen-Modell") samt dens anvendelse på det regionale forsyningsniveau.

- (23) Med hensyn til netadgang fastlagde VV I en tarifmodel baseret på et frimærkeprincip¹⁶ for adgang til regionale net. Frimærketarifferne blev fastlagt af den pågældende netoperatør for bestemte områder.
- (24) VV II indførte en ny model for regional netadgang og adgang til transportnettet. Denne model kaldes "Punktzahlen-Modell", og transportprisen beregnes på grundlag af afstanden samt rørledningernes diameter eller tryk. Denne model anvendes også på transport over lange afstande. På grundlag af VV II er der planlagt en ensartet beregningsmodel for både transport over lange afstande og regional forsyning. Tarifmodellen for det lokale forsyningsnet (Stadtwerke) er stadig den samme som i VV I: frimærketariffer for lokal distribution ("Endverteilerbriefmarke").
- (25) Operatørerne skulle senest den 1. oktober 2002 offentliggøre, om de ville anvende "Punktzahlen-Modell" eller "Endverteilerbriefmarke" i deres net. Hvis de valgte "Punktzahlen-Modell", skulle de inden den 30. juni 2002 offentliggøre deres priser på grundlag af afstanden og rørledningernes diameter/tryk. Endvidere skulle de offentliggøre "Punktzahlen" inden 1. oktober 2002. Disse "Punktzahlen" skal beregnes på grundlag af de fastsatte priser, hvorved det bliver muligt at beregne den samlede pris, der skal betales på grundlag af afstand, diameter osv.

2.3 I VV I og VV II er der endnu ikke taget stilling til centrale spørgsmål, der anses for nødvendige for at gøre gasmarkedet fuldstændig åbent.

- (26) Det ser ud til, at potentielle konkurrenter stadig ikke kan beregne en gennemsnitlig samlet tarif på grundlag af VV II, fordi operatøren af det fysiske net, der skal anvendes, er den eneste, der ved og/eller afgør, hvilken vej gassen skal følge inden for nettet, og dermed hvilke parametre (afstand, de forskellige rørledningssektioners diameter) der skal lægges til grund for tariffen. Leverandører, der er interesseret i direkte transmission, har ingen mulighed for at kontrollere, at den pris, de har betalt, svarer til den faktiske afstand.
- (27) Denne tarifmodel er fortsat afstandsbetings og forudsætter bestemte aftaler om trejdepartsadgang (TPA-aftaler) med de enkelte netoperatører, der er involveret i en bestemt transaktion. Det betyder i de fleste tilfælde, at jo længere gassen skal transporteres, jo flere net skal man igennem, og jo flere TPA-aftaler skal der indgås med tilknyttede netoperatører og jo større bliver de ekstraomkostninger, der skal afholdes. Som følge heraf er TPA fortsat kompliceret og omkostningskrævende og forhindrer alternative leverandører i at transportere gas over lange afstande, hvis ikke det sker gennem deres eget net.

¹⁶ Ved frimærketariffer forstås tariffer, der ikke er afhængige af afstanden eller den enkelte transaktions karakteristika.

- (28) Det skal bemærkes, at det tyske forbundsministerium for økonomi og teknologi bestilte en uafhængig undersøgelse¹⁷, hvor der blev foretaget en vurdering af konkurrenceforholdene i forbindelse med VV I's regler for netadgang. Der blev draget følgende konklusioner:

“De gældende regler, som brancheforeningerne har fastlagt for netadgang og -tariffer, er ikke velegnede til udvikling af et likvidt marked for gas og massetransaktioner, og der er endnu ikke taget stilling til en række væsentlige spørgsmål (...)

*- forhandlinger fra sag til sag i modsætning til bindende standardbetingelser
- netadgang og tariffer*

(...)

Netadgang og -tariffer er transaktionsrelaterede, og det betyder, at de enkelte tariffer fastlægges direkte eller indirekte på grundlag af den pågældende transaktion ud fra kommercielle synspunkter. Dette system forhindrer konkurrencen på grund af høje transaktionsomkostninger og risikoen for diskrimination i forbindelse med trejdepartsadgang. Tarifferne bør nemlig være uafhængige af de enkelte transaktioner (frimærketariffen)”.

- (29) Disse forhold gør sig stadig gældende, da VV II ikke behandlede disse spørgsmål. I virkeligheden er VV II kun et mellemstadium i liberaliseringen af gasmarkederne, og mange af de kritiske spørgsmål, såsom bindende standardbetingelser, står stadig åbne og må behandles i en anden aftale, der skal indgås inden 30. september 2003. I denne forbindelse indeholder VV II en liste over forbedringer, som de pågældende brancheforeninger skal foretage som led i en ny VV III. De skal:

“udvikle et bedre koncept, for at nå følgende mål.:

Mere konkurrence og gennemsigtighed end hidtil, mere direkte service og udnyttelse, børsfrihed, ingen forskelsbehandling, mulighed for massetransaktioner og transaktionsuafhængige tariffer (tariffer, der ikke er baseret på afstand/frimærketarif), mulighed for oprettelse af en energibalancegruppe, anvendelse af årsagsprincippet i forbindelse med omkostningsfordelingen.

Det forbedrede koncept skal iværksættes i god tid inden begyndelsen af gasåret 2003/2004.

De pågældende brancheforeninger er blevet enige om, at den fortsatte udveksling af erfaringer på dette område kan bidrage til at udvikle en enklere, mere gennemsigtig og mere konkurrencedygtig netadgang”¹⁸.

¹⁷ EWI, BET: “Analyse und Wettbewerbliche Beurteilung der Verbändevereinbarung Gas zum Netzzugang”, Gutachten im Auftrag des Bundesministeriums für Wirtschaft und Technologie. Endbericht 09.11.2000. Afsnit: “8. Zusammenfassung”.

¹⁸ VV II, punkt 6.2.4: “Bis zum 30.9.2003 werden die Unterzeichnerverbände ein verbessertes Konzept entwickeln, welches die folgenden Ziele erreicht: mehr Wettbewerb und Transparenz als bisher, einfachere Bedienung und Nutzung, Börsenfähigkeit, Diskriminierungsfreiheit, Eignung für

2.4 Da Kommissionen ikke med tilstrækkelig sikkerhed kan antage, at gasmarkedernes karakteristika vil ændre sig på kort sigt, må den holde sig til de nuværende karakteristika, der gør markederne regionale.

- (30) I VV II er det fastsat, at den fremtidige VV III skal være klar til gasåret 2003/2004. For øjeblikket foreligger der dog ingen oplysninger om, hvordan de pågældende brancheforeninger vil løse de problemer, der er skitseret i betragtning nr. 24. I forbindelse med den foreliggende vurdering kan Kommissionen derfor ikke tage hensyn til, hvordan den fremtidige VVIII vil påvirke udviklingen på gasmarkederne i Tyskland.
- (31) På baggrund af ovenstående kan det konkluderes, at det relevante gasmarked for øjeblikket er regionalt, og at betingelserne for, at konkurrenter uden for Baden-Württemberg kan trænge ind i dette område, kun vil blive forbedret gradvis i de kommende år. GVS' aktiviteter består i regional gasdistribution og -transport ved anvendelse og drift af et gastransportsystem (rørledningsnet) i Baden-Württemberg. Det geografiske marked i den foreliggende sag kan derfor anses for at være delstaten Baden-Württemberg.

2.5 Baden-Württemberg udgør en væsentlig del af fællesmarkedet.

- (32) De mængder gas, der leveres i delstaten Baden-Württemberg, svarer stort set til de mængder, der leveres i f.eks. Østrig eller Danmark. Baden-Württemberg udgør derfor en væsentlig del af fællesmarkedet.

V. FORENELIGHED MED FÆLLESMARKEDET

A. GVS' dominerende stilling

1. GVS har store markedsandele på det regionale gasmarked og er den største gasleverandør i Baden-Württemberg.

- (33) GVS ejer og driver et transportsystem på omtrent 1 881 km i Baden-Württemberg, herunder to kompressorstationer og to mindre oplagringsanlæg. Den vigtigste gasstrømningsretning er nord-syd med Lampertheim, Amerdingen, Zoltingen, Michelbach og Willstätt som de vigtigste tilkoblingssteder til GVS' ledningsnet. Disse tilkoblingssteder får tilført gas fra de internationale transportsystemer, MEGAL (ejet af Ruhrgas og Gaz de France), TENP (ejet af Ruhrgas og ENI/SNAM) og MIDAL (ejet af Wingas). Wingas tegner sig for [under 20 %]* af GVS' gasforsyning. Den resterende mængde leveres af Ruhrgas.
- (34) Det regionale gasmarked i Baden-Württemberg omfattede i 2001 et forbrug på [70-90]* milliarder kWh. Det er kun GVS, Ruhrgas og Wingas der er aktive på dette marked. GVS havde en markedsandel på [over 75 %]* på det regionale

Massengeschäft/Transaktionsunabhängigkeit, Bilanzkreisfähigkeit, Kostenzuordnung nach Verursacherprinzip. Das verbesserte Konzept wird rechtzeitig vor Beginn des Gaswirtschaftsjahres 2003/2004 in Kraft gesetzt. Die Unterzeichnerverbände sind sich darin einig, dass ein stetiger Erfahrungs- und Meinungsaustausch zu diesem Thema den einfachen, transparenten und wettbewerbsfähigen netzzugang begleiten und fördern soll".

* Visse dele af denne tekst er udarbejdet på en sådan måde, at det sikres, at fortrolige oplysninger ikke afsløres; disse dele er angivet i skarp parentes og mærket med en asterisk.

gasmarked, og den resterende mængde [under 25 %]* blev leveret af Ruhrgas og Wingas.

- (35) GVS har indgået langsigtede gasforsyningskontrakter med sine kunder, som det fremgår af tabel 1 nedenfor. [40 %-50 %]* af kontrakterne udløber mellem det nuværende tidspunkt og 2008, mens de resterende udløber i perioden indtil 2015.

Tabel 1: GVS' gasforsyningskontrakter i Baden-Württemberg

Det kommunale værk	Kontraktens udløbstidspunkt	Årlige leverede mængder (2001, GWh)
[Samlet levering 60 000-80 000 GWh]*		

- (36) De gældende kontrakter mellem GVS og selskabets kunder er baseret på en standardkontraktmodel, der betegnes LV III. Efter denne model (version af 1. marts 2000) udløber aftalerne den 30. september 2015. Kontrakter baseret på LV III-modellen indeholder ingen opsigelsesmuligheder og giver kun meget begrænset fleksibilitet med hensyn til tilpasning af mængder og priser.

2. Konklusion

- (37) På grundlag af GVS' markedsandel på [over 75 %]*, kan det antages, at GVS indtager en dominerende stilling.

B. Fremtidige muligheder for ændringer i gasmarkedet

1. Selv om GVS vil bevare sin dominerende stilling i nærmeste fremtid, er der noget, der tyder på, at selskabet kan blive udsat for en vis konkurrence i de kommende år.

- (38) Der er tegn på, at nogle af de faktorer, der for øjeblikket hindrer en væsentlig konkurrence på det regionale gasmarked, inden for en overskuelig fremtid kan ændre sig i et sådant omfang, at der er mulighed for i hvert fald en begrænset konkurrence. Det gælder især færdiggørelsen af Wingas' fjernledning Südal og forbundsdomstolens afgørelse om de langsigtede eksklusive gasforsyningskontrakter.

2. Færdiggørelse af Wingas' fjernledning, Südal.

- (39) Som gasimportør ejer og driver Wingas et ledningsnet, der gør det muligt at transportere gas over lange afstande. Gennem de eksisterende ledninger har Wingas også kunnet levere direkte til kommunale værker og erhvervskunder i områder langs med ledningerne. I dette tilfælde har Wingas ikke behov for at benytte et net, der tilhører en konkurrent, som GVS, men anlægger i stedet stikledninger fra sin hovedtransportledning ud til sine kunder.

- (40) For øjeblikket omfatter en del af Wingas' ledningsnet et lille område i den nordvestlige del af Baden-Württemberg. Wingas leverer for øjeblikket til tre kommunale værker i dette område, nemlig Stadtwerke Weinheim, Stadtwerke

Heidelberg og Stadtwerke Schwäbisch Hall, som for nylig skiftede fra GVS til Wingas.

- (41) Wingas er dog ved at anlægge en ny gasledning, der kaldes Südal, og som sandsynligvis vil være færdig inden udgangen af 2004. Gennem denne ledning kan Wingas transportere gas fra Rusland og forsyne byer og erhvervskunder i områder, som München og Augsburg i Bayern samt Stuttgart i Baden-Württemberg. I betragtning af kundetætheden i de områder, som rørledningen skal løbe igennem, og det gælder både erhvervskunder og kommunale værker, kan Wingas blive en vigtig konkurrent til GVS i en væsentlig del af Baden-Württemberg fra 2005 og frem.

3. Domme om de langsigtede eksklusive gasforsyningskontrakter.

- (42) De langsigtede eksklusive leveringsbestemmelser i de langsigtede gasforsyningskontrakter har været indbragt for domstolen (Oberlandesgericht) i Düsseldorf¹⁹ og i Stuttgart²⁰. De to domstole fastslog, at de pågældende kontraktbestemmelser var i strid med både Tysklands og Fællesskabets konkurrenceret (tysk lov om konkurrencebegrænsninger²¹, §§ 1, 19 og 20 og EF-traktatens artikel 81 og 82) og derfor var ugyldige.
- (43) Med hensyn til følgerne af, at de pågældende langsigtede eksklusive kontraktbestemmelser er ugyldige, afviste domstolen i Düsseldorf muligheden af at anvende den sikkerhedsklausul, som kontrakten indeholdt, for at tilpasse den aftalte gasmængde eller kontraktens varighed. Domstolen i Stuttgart fulgte ikke domstolen i Düsseldorf på dette område, idet den ikke udelukkede, at sikkerhedsklausulen kunne danne grundlag for en rimelig og nødvendig tilpasning. Den afviste derfor påstanden om, at hele kontrakten skulle erklæres ugyldig. Som følge heraf kunne kunderne frit foretage i hvert fald en bestemt procentdel af deres nuværende indkøb hos en anden leverandør.
- (44) Den dom, der blev afsagt af domstolen i Stuttgart, er blevet appelleret til forbundsdomstolen, som holder et retsmøde i april 2003.
- (45) Afhængigt af forbundsdomstolens afgørelse er det muligt, at kunderne vil få ret til at foretage i hvert fald en bestemt del af deres indkøb hos en anden leverandør. Dette vil igen gøre det mere attraktivt for nye konkurrenter, som f.eks. Wingas, men også gasforhandlere og regionale forsyningsselskaber i de tilstødende områder, at drive virksomhed i Baden-Württemberg. Under de nuværende markedsforhold er der dog kun ganske lidt, der kan anspore nye konkurrenter til at drive virksomhed i Baden-Württemberg. Det skyldes hovedsagelig en kombination af to forskellige faktorer. For det første er transmissionen stadig vanskelig på grund af de nugældende transmissionsbetingelser som beskrevet i betragtning 22-29, selv om den er retlig og teknisk mulig. For det andet - og denne faktor har større betydning - er kunderne bundet til deres nuværende leverandør gennem langsigtede kontrakter.

¹⁹ OLG Düsseldorf, dom af 7.11.2001, Aktenzeichen: U(Kart)31/00, "Thyssengas ./ Stadtwerke Aachen AG".

²⁰ OLG Stuttgart, dom af 21.03.2002, Aktenzeichen: 2 u 136/01, "Gasversorgung Süddeutschland GmbH ./ Stadtwerke Schwäbisch Hall GmbH".

²¹ Gesetz gegen Wettbewerbsbeschränkungen (GWB).

- (46) I en situation, hvor i hvert fald en vis procentdel af efterspørgslen vil være udsat for konkurrence, har konkurrenterne dog en chance for at komme ind på markedet og få nye kunder. Dette vil være let for et selskab som Wingas, der anlægger stikledninger fra sin hovedledning for at levere til bestemte kunder og derfor ikke behøver at anvende GVS' net. Men selv konkurrenter, som gasforhandlere og regionale forsyningskilder i tilstødende områder, der skal anvende GVS' net, kunne drage fordel af denne udvikling, i hvert fald til en vis grad, især hvis transmissionsbetingelserne forbedres på længere sigt.

3. Konklusion

- (47) På baggrund af ovenstående må det konkluderes, at der er tegn på, at GVS kan blive udsat for en vis konkurrence på mellemlang sigt. Dette vil især være tilfældet, når Südal-ledningen færdiggøres inden udgangen af 2004, og når de langsigtede forsyningskontrakter bliver mere åbne på grund af forbundsdomstolens forventede afgørelse, idet den vil give kunderne mulighed for at foretage i hvert fald en bestemt procentdel af deres indkøb hos en anden leverandør²².

C. STYRKELSE AF GVS' DOMINERENDE STILLING

- (48) Den planlagte fusion vil styrke GVS' dominerende stilling i Baden-Württemberg gennem vertikal integration i det efterfølgende omsætningsled og dermed afskærmning af en betydelig del af GVS' nuværende afsætningsmarked.

1. EnBW kontrollerer en væsentlig del af markedet for gasdistribution i det efterfølgende omsætningsled

- (49) I Baden-Württemberg driver EnBW gennem sine kapitalandele i kommunale værker virksomhed på markedet for lokal gasdistribution, som er et marked i det efterfølgende omsætningsled i forhold til den regionale gasdistribution. De mængder, som GVS afsætter til virksomheder, der kontrolleres af EnBW, det vil sige til kommunale værker, hvor EnBW har en majoritetsaktiepost, svarer til [over 20 %]* af det regionale gasmarked, jf. tabel 2 nedenfor. Hvis alle EnBW's aktieposter tages i betragtning, svarer de mængder, som GVS sælger til disse kommunale værker, til [over 30 %]* af det regionale marked.

²² Dette påvirker ikke konsekvenserne af eventuelle ændringer i forbindelse med gennemførelsen af fællesskabsretten.

Tabel 2: EnBW's kapitalandele i kommunale værker i Baden-Württemberg

EnBW's (direkte og indirekte) kapitalandele i kommunale værker i Baden-Württemberg og selskabets gasleverancer	Procentvis kapitalandel	Gasleverancer i 2001 (GWh)
100% konsolideret kapitalandel:		
EVS-Gasversorgung Nord GmbH, Stuttgart	100,00	[...]*
EnBW Gas GmbH, Karlsruhe	100,00	[...]*
EnBW Ostwürttemberg DonauRies AG, Ellwangen	99,48	[...]*
Neckarwerke Stuttgart AG, Stuttgart	86,27	[...]*
Badenwerk Gas GmbH, Karlsruhe	72,00	[...]*
EVS-Gasversorgung Süd GmbH, Stuttgart	51,00	[...]*
Konsolideret stamkapitalandel:		
[...]*		
Ikke-konsolideret kapitalandel:		
[...]*		

[Samlede leverancer: over 30 000 GWh]*

- (50) EnBW's markedsstilling i det efterfølgende omsætningsled er dog endnu stærkere, fordi dets datterselskaber også leverer gas i henhold til langsigtede kontrakter til uafhængige kommunale værker, det vil sige værker, hvori EnBW ikke har nogen kapitalandel. Tabel 3 viser de kommunale værker, der får leveret gas fra EnBW's datterselskaber Neckarwerke Stuttgart AG (NWS), EnBW Gas GmbH (EnBW Gas), EVS-Gasversorgung Nord Energie GmbH (EGVN), EVS-Gasversorgung Süd GmbH (EGVS) og EnBW Ostwürttemberg DonauRies AG (ODR), som alle er regionale distributører.

Tabel 3: Kunder, der får leveret gas af EnBW's datterselskaber

Det kommunale værk	Leverandør	Kontraktens udløbstidspunkt	Årlige leverede mængder (2001, GWh)
[Samlet levering mindre end 7 000 GWh]*			

***kunder, hvor EnBW er aktionær**

2. Hvis ikke fusionen gennemførtes, vil EnBW have et stærkt incitament til at udnytte udviklingen i de kommende år, såsom færdiggørelsen af Wingas' fjernledning, Südal.
- (51) Som anført i betragtning nr. 39-41, er Wingas i færd med at anlægge den nye Südal-ledning, som sandsynligvis vil være færdig inden udgangen af 2004. Den nye gasledning vil gå igennem et område af Baden-Württemberg, hvor

kundetætheden (erhvervskunder og kommunale værker) er meget høj, nemlig Stuttgart-området. Kommissionens undersøgelse har vist, at specialstikledninger fra hovedledninger er et rentabelt leveringsalternativ op til en afstand på 20-25 km på begge sider af ledningen. En korridor på 40-50 km omkring den nye Südal-ledning vil derfor blive det potentielle gasforsyningsområde via specialstikledninger.

- (52) Det skal i denne forbindelse bemærkes, at EnBW's datterselskaber NWS, EGVN og EGVS samt følgende kommunale værker, hvor EnBW har aktieposter, er beliggende i dette område: Energieversorgung Gaildorf OHG, Stadtwerke Esslingen am Neckar GmbH, Gasversorgung Dornstadt GmbH, Energieversorgung Rottenburg am Neckar GmbH, Gasversorgung Pforzheim Land GmbH, Stadtwerke Sindelfingen GmbH, Stadtwerke Schwäbisch Gmünd GmbH, FairEnergie GmbH, Reutlingen, Stadtwerke Nürtingen GmbH, Stadtwerke Fellbach GmbH.
- (53) EnBW's datterselskab NWS er en af GVS' større kunder og tegner sig for [20 %-30 %]* af dets nuværende leverancer. Kontrakten med NWS ophører i 2008. Uden den planlagte transaktion vil EnBW have et stærkt incitament til at udnytte konkurrencedygtige alternativer med hensyn til NWS' fremtidige gasforsyning, nemlig gas gennem Südal via en specialstikledning, som vil være til rådighed på markedet fra 2005.

3. Som aktionær i GVS ville EnBW være mere interesseret i GVS' økonomiske resultater og derfor i stedet anvende sin indflydelse til at sikre GVS løbende leverancer.

- (54) Selv inden den planlagte transaktion har EnBW en vis interesse i GVS' økonomiske resultater, idet EnBW's datterselskab NWS er en af de ti aktionærer i GVS med en aktiepost på 33,40 %. Som følge af den planlagte fusion vil EnBW dog sammen med ENI erhverve fælles kontrol med GVS, hvilket igen vil øge EnBW's større interesse i GVS' økonomiske resultater. Da EnBW som aktionær i GVS vil få større interesse i GVS' økonomiske resultater, vil EnBW's datterselskaber føre forhandlinger med GVS, som EnBW's foretrukne leverandør, så snart en eksisterende forsyningskontrakt ophører. I denne forbindelse kan det konkluderes, at GVS vil kunne sikre sig forsyningskontrakter, hvis dets tilbud er lige så acceptabelt som konkurrenternes. Andre aktionærer i disse datterselskaber vil ikke have nogen grund til at modsætte sig EnBW's foretrukne leverandør, hvis GVS' leverancer ikke medfører direkte eller indirekte ulemper for selskaberne. Desuden kan EnBW bruge sin afgørende indflydelse som aktionær i GVS til at tilpasse GVS' tilbud på en sådan måde at det påvirker GVS' og EnBW's rentabilitet mindst muligt.
- (55) Endvidere har EnBW et stort antal minoritetsaktieposter i kommunale værker, som det fremgår af tabel 3 ovenfor. Selv for de virksomheder, hvor EnBW ikke har nogen kontrollerende kapitalandel, kan fusionen på samme måde sikre GVS de fremtidige leverancer, som beskrevet i betragtning nr. 54, i hvert fald til en vis grad.
- (56) I disse virksomheder har EnBW dog ikke samme indflydelse på styringen af de fremtidige gasindkøb som i sine datterselskaber. I denne forbindelse skal det nævnes, at EnBW, selv i de tilfælde, hvor den kun har en minoritetsandel i de kommunale værker, er repræsenteret i værkernes ledende organer, enten

direktionen eller bestyrelsen. EnBW har således repræsentanter i [15-25]* kommunale værkers ledelse, det vil sige i alt [50-70]* repræsentanter. Det betyder, at EnBW kan få oplysninger om konkurrerende tilbud fra andre gasleverandører end GVS. GVS bliver derfor bedre i stand til at yde samme betingelser som konkurrenterne. Selv for de virksomheder, hvor EnBW har minoritetsaktieposter, gælder det derfor, at EnBW's kapitalinteresser sikrer GVS præferenceadgang til disse kunder, ved at give GVS mulighed for at sikre sig forsyningskontrakterne, hvis kundens øvrige aktionærer ikke mener, at der er økonomiske ulemper forbundet hermed i forhold til leverancer fra en af GVS' konkurrenter.

- (57) Som følge af den planlagte fusion vil GVS således kunne sikre sig et salg til EnBW's datterselskaber på [20 %-30 %]* af sit nuværende kundeunderlag, hvilket svarer til [20 %-30 %]* af de gasmængder, det sælger for øjeblikket på det relevante marked. Hvis man tager alle EnBW's aktieposter i betragtning, kan disse procentsatser sagtens være højere. Omvendt vil den pågældende del af forbruget blive trukket ud af markedet (når det gælder EnBW's datterselskaber) til skade for andre leverandører eller der er i hvert fald risiko for en vis markedsafskærmning i denne forbindelse.

4. Konklusion

- (58) Som anført i betragtning nr. 38-47 vil der økonomisk og juridisk set kun være begrænset konkurrence i de kommende år. Denne begrænsede konkurrence vil i betydeligt omfang blive udelukket af den vertikale integration i det efterfølgende omsætningsled, som den planlagte fusion medfører. Det kan ikke antages, at EnBW's datterselskaber og de selskaber, hvori det har aktier, vil udnytte de konkurrencemuligheder, der opstår ved færdiggørelsen af den nye Wingasledning og den forventede åbning af forsyningskontrakterne for i hvert fald en vis procentdel af afsætningen. Dette vil igen medføre en betydelig styrkelse af GVS' dominerende stilling i nærmeste fremtid.
- (59) Det må derfor konkluderes, at den planlagte fusion på det nuværende regionale gasmarked vil styrke GVS' dominerende stilling i Baden-Württemberg på grund af EnBW's aktiviteter på markedet i det efterfølgende omsætningsled.

VI. TILSAGN

- (60) Kommissionen gjorde allerede i den beslutning om at indlede proceduren, som den vedtog efter fusionsforordningens artikel 6, stk. 1, litra c), opmærksom på de konkurrencemæssige problemer, den har fremført i nærværende beslutning. Som følge heraf foreslog de anmeldende parter en række tilsagn for at fjerne disse betænkeligheder i en tidlig fase af undersøgelsen.

1. De anmeldende parters tilsagn

- (61) Med hensyn til spørgsmålet om fusionens afskærmende virkning vil de anmeldende parter give de enkelte lokale distributionsselskaber, der er kunder hos GVS i Baden-Württemberg, uanset om EnBW har kapitalinteresser i dem eller ej, ret til at opsiges deres forsyningskontrakt med GVS. Denne særlige opsigelsesret gælder på to forskellige tidspunkter. Langsigtede kontrakter, der udløber i 2008,

kan opsiges enten i oktober²³ 2004 eller oktober 2006; de kontrakter, der udløber i 2015, kan opsiges enten i oktober 2005 eller oktober 2007. Kunderne får en opsigelsesfrist på seks måneder.

- (62) Disse særlige opsigelsesbestemmelser gælder også kontrakter, der indgås mellem lokale distributionsselskaber og Neckarwerke Stuttgart AG eller EnBW Gas GmbH²⁴. EnBW har en kontrollerende aktiepost i begge de to sidstnævnte selskaber.
- (63) Desuden omfattede de foreslåede tilsagn en indberetningspligt samt en forpligtelse for de anmeldende parter til at underrette alle de berørte lokale distributionsselskaber om denne særlige opsigelsesret.

2. Vurdering af tilsagnene

- (64) De anmeldende parter søger gennem deres tilsagn at løse problemet med den afskærmende virkning ved at give mulighed for, at en stor del af gasefterspørgslen kan føres tilbage på markedet langt tidligere, end det er muligt for øjeblikket på grund af de langsigtede forsyningskontrakter. Selv på grundlag af den antagelse, at alle lokale distributionsselskaber, hvor EnBW har kapitalinteresser, vil beholde GVS som gasleverandør, kan mængder på i hvert fald omkring 60 % af GVS' nuværende afsætning gradvis blive overført til markedet i Baden-Württemberg over det kommende år.
- (65) Da opsigelsesretten også omfatter NWS' og EnBW Gas' kunder, som anført i tabel 3 og i betragtning nr. 50, vil disse kunder også få mulighed for at opsiges deres forsyningskontrakter med NWS og EnBW Gas. Hvis man ser bort fra kunder, som er enten EnBW-datterselskaber, eller hvori EnBW har kapitalinteresser, kunne der gradvis udbydes yderligere 5 % af gasmængden på markedet i Baden-Württemberg i de kommende år.
- (66) De nuværende leveringskontrakter kan opsiges første gang i 2004, hvis de udløber i 2008, og i 2005, hvis de udløber i 2015. I denne forbindelse kan det forventes, at betingelserne på det regionale gasmarked kan have ændret sig inden dette tidspunkt dels på grund af færdiggørelsen af Südal-rørledningen, dels på grund af effektive TPA-regler, der giver mulighed for en vis konkurrence.
- (67) I den nuværende situation er kunder, der tegner sig for [40 %-50 %]* af GVS' gasafsætning, kontraktligt bundet indtil 2008, og kunder, der tegner sig for [50 %-60 %]* af salget, er endog bundet indtil 2015. Som følge af den opsigelsesret, som parterne har foreslået i deres tilsagn, vil i hvert fald omkring 60 % af de gasmængder, der sælges af GVS, blive udsat for konkurrence i nærmeste fremtid.
- (68) Parternes tilsagn vil forbedre konkurrencevilkårene på det regionale marked i de kommende år i et sådant omfang, at det klart opvejer den planlagte fusions konkurrencemæssige ulemper. Som følge af fusionen vil selskaber, der tegner sig for en betydelig del (jf. betragtning nr. 57) af det regionale marked, blive forhindret i at udnytte konkurrencemulighederne. Gennem parternes tilsagn vil i

²³ Oktober er typisk den måned, hvor den etårige periode i gasforsyningsaftalerne indledes.

²⁴ Disse kontrakter udløber alle i 2008, dvs. at de pågældende kunder kan opsiges dem enten i oktober 2004 eller i oktober 2006.

hvert fald omkring 60 % af GVS' kunder (60 % direkte kunder og 5 % indirekte kunder, der får leverancer fra NWS og EnBW Gas) kunne foretage deres samlede indkøb hos en anden leverandør. Denne omfattende åbning af markedet, der vil finde sted i de kommende år, betyder, at GVS' markedsstilling bliver udsat for konkurrence, og at markedet kan drage fordel af denne gradvise liberalisering.

- (69) Uden disse tilsagn er kommunale værker, der tegner sig for [50 %-60 %]* af GVS' samlede afsætning, for øjeblikket kontraktligt bundet til GVS indtil 2015. Under disse omstændigheder kan det forventes, at GVS vil beholde sin dominerende stilling i Baden-Württemberg i de næste tretten år. Dette ville også være tilfældet, selv om en bestemt mængde blev frigivet fra de langfristede eksklusive kontrakter i de kommende år som følge af anvendelsen af medlemsstaternes og/eller Fællesskabets konkurrenceregler. På grundlag af tilsagnene vil konkurrenter, såsom især Wingas, få mulighed for i de kommende år at få mange nye kunder. De vil få mulighed for gradvis at udvide deres stilling i Baden-Württemberg og opnå betydeligt bedre resultater på det relevante marked, så snart alle de nugældende kontrakter er udløbet.
- (70) På denne baggrund vil tilsagnene klart opveje fusionens virkninger. De ser ud til at være mindst lige så effektive som det nye selskabs afhændelse af kommunale værker. Denne løsning ville også i vidt omfang omfatte aktiviteter, der ikke er forbundet med ovennævnte konkurrenceproblemer, og som formodentlig ikke kan adskilles (især elektricitet, vand og fjernvarme)²⁵.
- (71) En kort gennemgang af de foreslåede tilsagn blev forelagt for en lang række udenforstående parter, herunder konkurrenter og alle lokale distributionsselskaber i Baden-Württemberg og selskaber beliggende i tilstødende områder, f.eks. Bayern og Hessen, hvorfra der kunne forventes en potentiel konkurrence. De fleste af de parter, der fremsatte bemærkninger, mente, at tilsagnene var velegnede til at frigøre gasmængder fra de langsigtede forsyningskontrakter og dermed til at fjerne de konkurrencemæssige betænkeligheder, som den planlagte fusion gav anledning til.
- (72) De tilsagn, som parterne har foreslået og Kommissionen har godkendt i denne sag, foregriber på ingen måde den retlige vurdering af de langsigtede eksklusive leveringsbestemmelser eller forsyningskontrakterne som helhed i henhold til Tysklands eller Fællesskabets retsregler.

VII. BETINGELSER OG PÅBUD

- (73) I henhold til fusionsforordningens artikel 8, stk. 2, andet afsnit, kan Kommissionen knytte betingelser og påbud til sin beslutning for at sikre, at de pågældende virksomheder overholder de tilsagn, de har givet Kommissionen med henblik på at gøre fusionen forenelig med fællesmarkedet.
- (74) De enkelte foranstaltninger, der medfører en strukturændring på markedet, er en betingelse, mens de skridt, der er nødvendige for at nå dette resultat, normalt er

²⁵ NWS tegner sig f.eks. for mindst 20 % af GVS' samlede gassalg. Gas udgør dog kun 23,7 % af NWS' omsætning. De resterende 76,3 % vedrører andre aktiviteter, hvor elektricitet er den vigtigste, idet den tegner sig for 59 %.

påbud. Når en betingelse ikke er opfyldt, er Kommissionens beslutning om en fusions forenelighed med fællesmarkedet ikke længere gyldig; når de deltagende virksomheder overtræder et påbud, kan Kommissionen inddrage sin beslutning om godkendelse på grundlag af fusionsforordningens artikel 8, stk. 5, litra b), ligesom den kan pålægge parterne bøder og tvangsbøder i henhold til fusionsforordningens artikel 14, stk. 2, litra a), og artikel 15, stk. 2, litra a)²⁶.

- (75) I betragtning af ovenstående må denne beslutning gøres betinget af, at der gives ret til opsigelse af forsyningskontrakter, som fastsat i afsnit I og II i tilsagnene. Dette vil medføre en strukturændring på markedet. Afsnit III, IV og V i tilsagnene, der henviser til procedurer, er påbud, som pålægges parterne med henblik på gennemførelse af strukturændringen på markedet.

VIII. KONKLUSION

- (76) På baggrund af ovenstående kan det konkluderes, at de anmeldende parter tilsagn vil fjerne Kommissionens konkurrencemæssige betænkeligheder og gøre den foreslåede fusion forenelig med fællesmarkedet. Fusionen bør derfor erklæres forenelig med fællesmarkedet i henhold til fusionsforordningens artikel 8, stk. 2, og EØS-aftalens artikel 57 -

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Den anmeldte transaktion, hvorved Energie Baden-Württemberg AG og ENI S.p.A. erhverver fælles kontrol med virksomheden Gasversorgung Süddeutschland GmbH som omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra b) i forordning (EØF) nr. 4064/89, erklæres herved forenelig med fællesmarkedet og EØS-aftalen.

Artikel 2

Det er en forudsætning for anvendelse af artikel 1, at de betingelser, der er fastsat i afsnit I og II i bilaget, opfyldes fuldt ud.

Artikel 3

Det er en forudsætning for anvendelse af artikel 1, at de påbud, der er fastsat i afsnit III-V i bilaget, efterkommes fuldt ud.

²⁶ Jf. Kommissionens meddelelse om løsninger, der er acceptable i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89 og Kommissionens forordning (EF) nr. 447/98 (EFT C 68 af 2.3.2001, s. 3).

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til:

De anmeldende parter

Bruxelles, den 17/12/2003
Mario MONTI
På Kommissionens vegne,,,

BILAG I

Den fulde originale tekst til de i artikel 2 og 3 nævnte betingelser og forpligtelser kan ses på Kommissionens netsted: http://europa.eu.int/comm/competition/index_en.html